

Nr 538.

Av herr **Sundberg, Carl**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse av 2 § 1 mom. förordningen den 8 juni 1923 (nr 155) angående omsättnings- och utskänkningsskatt å spritdrycker m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 255 föreslås bl. a. en höjning av varuskattnen å choklad och konfityrer från nuvarande 60 % till 80 %.

De intäkter, som beräknas inflyta genom denna skatt, äro nödvändiga för att uppnå balans i budgeten. Efterfrågan på de varor, som omfattas av denna skatt, är emellertid till sin natur mycket elastisk. Det kan således starkt ifrågasättas, huruvida icke en ytterligare prishöjning på dessa varor skulle få en sådan effekt, att den därav föranledda omsättningsminskningen skulle medföra, att de ytterligare inkomster, den ökade skattnen är tänkt att inbringa, i verkligheten komme att utebliva. Genom de prishöjningar, som redan under de senaste åren vidtagits på grund av dels skatthöjningar, dels fördyrade råvaror, har man erhållit bevis för dessa varors känslighet för prisförändringar. Således var intäkten av denna varuskatt första halvåret 1949 55,23 milj. kr. men endast 49,63 milj. kr. första halvåret 1950.

Den förskjutning av efterfrågan som även ägt rum från chokladindustriens produkter till övriga sockerförbrukande industriens tillverkningar inger även betänkligheter. Således har produktionen av »bakelser, pepparkakor, småbröd och liknande bakverk», vilka äro helt obeskattade, ökat från 9 535 ton år 1941 till 16 990 ton år 1947, vilket alltså betyder en omsättningsökning på över 75 %. Den beskattade chokladindustriens omsättning har däremot kvantitativt minskats så att den konsumerade mängden chokladvaror per individ minskats med 15 % sedan 1939. Sedan 1947 har omsättningen kvantitativt sett nedgått med 20 %.

Om tendensen till en kraftigt minskad omsättning på de beskattade chokladvarorna är av en sådan styrka, att man redan nu nått den höjd av beskattningen där skatteintäkten av densamma är maximum, skulle en ytterligare höjning ha till följd, att samtliga led i den beskattade delen av choklad- och konfektyrbranschen utsättas för betydande ekonomiska påfrestningar till följd av den minskade omsättningen utan att några fördelar ur statens synpunkt därigenom vinnas. Under sådana förhållanden måste andra vägar sökas för att uppnå syftet med den föreslagna skattnen.

Med stöd av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen, med avslag å propositionen nr 255 i den del den avser höjning av skatten å choklad och konfityr, måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om en skyndsam utredning av denna fråga, varvid de i motionen framförda synpunkterna beaktas.

Stockholm den 1 november 1950.

Carl Sundberg.
